עידור

מאחרי הקלעים

מליאה שכזאת

כפי שמתבקש מחוק רשות־השידור, ער־כה מליאת רשות השידור, בשבוע שעבר, ישיבה לאישור תיכנון החורף של ה־טלוויזיה. הישיבה, אשר נראתה בתחי־לה רגיעה, בשל היעדרותם הבלתי צפוייה של נציגי הליכוד, **אהובה מרון ואהרון פאפו**, ונציג המערך **ניסים אלמוג**, הפכה כימעט לשערוריה. לרג־

חבר במליאה זינדר
מילחמה אישית בירון לונדון

עים דומה היה כי מליאת רשות־השידור לא תאשר את תיכנון החורף, דבר שהיה מונע את המשך שידורי הטלוויזיה, קו־דם ההתכנסות הבאה של המליאה.

את מקומם של מרון ופאפו תפסו פרו־פסור **יוסף בן־שלמה** („נציגו של ברוך שפינוזה במליאת רשות־השידור", כפי שכינה בידי אחד מחברי המליאה) **וצבי זינדר**, איש ד"ש (חבר המליאה היחיד המייצג מיפלגה שאינה בנמצא). בן־שלמה וזינדר התנו את אישור התיכ־נון בתנאי אחד: מניעתה של התוכנית המוצעת דילמה בהנחיית **ירון לונדון**.

צבי זינדר, הנאבק מזה חודשיים במוס־דות רשות־השידור מילחמת־חורמה אי־שית כנגד ירון לונדון (הכל בשל מאמר בעיתון מאת לונדון, שבו הוא הוקיע את חברי המליאה כאנשים בינוניים, ובין ה־בינוניים שבהם הוא מנה את זינדר), פתח את המיתקפה בדברי נאצה, שהעלו את חמתם של נוכחים רבים. לדברי הנאצה של זינדר הצטרף בן־שלמה, שטען כי לונדון מעוות במסך דברים ועובדות ב־אמצעות הפלסטיקה של הבעותיו, והש־מעת דיעות.

מנכ"ל רשות השידור, **יוסף לפיד**, שהגיע חולה למליאה, נאבק על השארת תוכניתו של לונדון בתיכנון החורף, וטען בין השאר: „ציפיתי שזה יהיה דיון על גופם של דברים ולא על גופם של אנ־שים." במהלך הדיון, שהגיע לטונים גבו־הים, נתגלעו חילוקי דיעות חריפים בין לפיד ויו"ר רשות־השידור, פרופסור **ראובן ירון**. אחרי דברי סניגוריה גל־הבים של לפיד על לונדון, החליטה ה־מליאה לאמץ את תיכנון החורף, כולל התוכנית דילמה, בתנאי שוועדת חינוך־מדע־והסברה (חמ"ה) של מליאת רשות־השידור תעקוב אחר תוכניותיו של ירון לונדון.

סתירה חסרת־תקדים עם חוק רשות־השידור, התובע מהטלוויזיה לדווח ול־עודד את היצירה המקורית, התגלתה ב־דבריו של יוסף בן־שלמה, שהציע להו־ריד מהתיכנון צילום לטלוויזיה של הצ־גתו של **חנוך לוין**, ייסורי איוב, בטע־נה: „בהצגה זו יש עירום מלא של גבר — עירום מלא של אשה — ומישגל שלם." אל בן־שלמה הצטרפה הנציגות הדתית החזקה הקיימת במליאת רשות־השידור, והוחלט ברוב (רק 2 מחברי המליאה התי־נגדו: **לוי־יצחק הירושלמי** ו**רניאל כיוף**) לפסול את צילום מחזהו של לוין.

הנבחרים בפעולה

מינויו המפתיע של מנהל חטיבת החד־שות בעבר, **חיים יבין**, ככתב הפרלמנ־טרי של הטלוויזיה, עורר הדים רבים ב־חטיבת החדשות. בחירתו של מנהל חטי־בת החדשות, **טוביה מער**, ביבין, ולא בכתב לענייני־השטחים **יגאל נורון**, ש־היה מועמדו של ערוך מבט, **מיכה לי־מור**, עוררה שביעות־רצון רבה בין כת־בי החדשות.

עם מינויו של יבין ככתב־לכנסת, ית־חזק מאוד כוח־הדיווח הטלוויזיוני של מבט. יבין יתפקד לצידם של **רון בן־ישי**, הכתב־הצבאי, **רפיק חלבי**, כתב־השטחים **ואהוד יערי**, הכתב לענייני המיזרח־התיכון. הארבעה יהוו צוות מו־ליך של מבט, שיתן את הטון גם לכת־בים האחרים.

בעגה של חטיבת החדשות הגדירו את מינויו של יבין כסידרת־המשך, תחת ה־כותרת: הנבחרים בפעולה.

קופת (השרצים של) צדקה

רשימה שאותה פירסם במקומון הירו־שלמי כל העיר כתב לא קבוע של ה־מקומון, **שאול צדקה**, תחת הכותרת רשות־השידור איננה אוהבת ספרדים, עו־רר תדהמה וזעם בהנהלת רשות־השידור.

רשימתו של צדקה, שהיתה רצופה אי־

כתב־פרלמנטרי יבין
חיזוק „מבט"

דיוקים רבים וניסוחים בעלי גוון גזעני כמו: „מה תאמרו אם תשמעו בקרוב מעל גלי האתר את השם שידלצקי כמג־הלה החדש של מחלקת הפולקלור המיז־רחי ברדיו? תתפלצו מצחוק..." או „קו זה עובר כחוט־השני לאורך כל תולדו־תיה של הרשות, החל מ־1948. לרדיו הי־תה מסורת שקירבה אליו רק ,יחידי סגו־לה' בעלי צבע דומה.." ועוד ,פנינים' בעלי גוון זהה.

בדיקה שנעשתה ברשות־השידור בדבר המניעים לפירסום רשימה זו, שעוררה סערה ברדיו ובטלוויזיה, גילתה ששאול צדקה נכשל בקורס כתבים של רשות־השידור שנערך בשנת 1974. אחד מבכי־רי הטלוויזיה, שהיה מורהו של צדקה ב־קורס זה, הסביר את הסיבות לפסילתו של צדקה ככתב רדיו בכך שהיה נטול חוש למה שמכונה ברדיו „כתיבת אוזן" (דרך כתיבה עיתונאית מיוחדת לרדיו), ובשל חוסר מהימנות ביכולת הסיקור שלו.

את חוסר מהימנות הסיקור שלו הוכיח צדקה ברשימתו, שאותה פתח בנוסח ה־בא: „מעיד על עצמו החתום מעלה, כי יש לו ביצים שחורות. אומנם כל פרענק באשר הוא, אם ישמע חלילה ביקורת על קיפוח ואפלייה, מסתכן בשמו הטוב, אך אני את נפשי החלטתי לשים בכפי. אחרי הכל, לוחשים באוזני, אלה הם ימים שבהם פופולארי דווקא להיות ספרדי, ו־כדאי שאנצל אותם עד תום, לפני שה־מדינה תחזור לסורה..."

צדקה, ששכח לציין את ,עניינו האי־שי' ואת כישלונו בקורס הכתבים, בשל ,חוסר מהימנות ביכולת הסיקור שלו', עלול להיות נתבע על הוצאת לשון הרע על־ידי הנהלת רשות השידור.

הדתיזודיה הישראלית

תהליך חיזוקה של הטלוויזיה הישרא־לית, כמכשיר בשירותו של הציבור הדתי בישראל, הולך וגובר בימי השר **זבולון המר**, שר־התיכנון־והתרבות, שהוא גם השר הממונה על רשות השידור. אחוז הדתיים במליאת רשות־השידור, הוא מעל ומעבר לאחוזם באוכלוסיה בישראל. ה־נציגות הדתית במליאת רשות־השידור מנצלת כוח זה להטיית מדיניות השידו־רים של הטלוויזיה לכיוון תוכניות הדת.

הצעד הראשון בתהליך זה נעשה לפני כמה חדשים, כאשר הכותרת דת הוחלפה בכותרת מורשת ישראל וערכי היהדות. במיסגרת מליאת רשות־השידור הוקמה ועדה תחת שם זה, בראשותו של חבר המליאה **ש. דניגו** (איש תמ"י), ושבה חברים עו"ד **מיכה ינון** (סגן יו"ר ה־רשות — מפד"ל), **צבי ברנשטיין** (עסקן מפד"ל ותיק), פרופסור **י. שוויי־קה** (נציג דתי במליאה) ו**בריאל כין־שמחון** (נציג עדתי במליאה).

הפעולה הראשונה של ועדה זו היתה נסיון להגדלת שעות השידור בענייני דת, על־ידי כניסה למיסגרות של תוכניות לא־

סגן־יו"ר ינון
סחף דתי

דתיות של הטלוויזיה, או כניסוח החלטת הוועדה: „ביטול מיסגרת מורשה במת־כונתה הנוכחית ופיזור הנושאים השונים בין התוכניות האחרות בטלוויזיה. במיס־גרת מישדרי תעודה תופקנה תוכניות מייוחדות בנושאים הקשורים ביהדות וב־מורשת ישראל..."

כאשר הובא תיכנון החורף החדש של הטלוויזיה לפני מליאת רשות־השידור לשם אישור, עבר נושא הדת כימעט ב־שתיקה (למעט הערה של **לוי יצחק ה־ירושלמי**, כי מורשת ישראל אינה רכוש בלעדי של נציגי הדת במליאה, אלא ענ־יינו של הציבור כולו). בין המשתתפים הושמעו אומנם כמה הערות מיקצועיות, על שלא יתכן לחנוך יום שידורי טלווי־זיה בתוכנית־ענק דתית בנוסח שורת ה־דין. אלא שהערות אלה לא זכו לתגובה ענייינית של ראשי רשות־השידור, שציפו לשיתוף־פעולה של הנציגות הדתית ב־מליאה, לשם העברת תיכנון־החורף כולו.

מנכ"ל רשות־השידור, **יוסף לפיד**, העיד בהומור על אי־בקיאות בנושא זה, כאשר אמר: „אני יודע שבחנוכה או־פים מצות, ובפסח מדליקים נרות."

פסקול

לפיד וואגנר

יו"ר רשות־השידור, פרופסור **ראובן ירון**, הודיע במהלך מליאת רשות־השי־דור על כוונתו להציע בתיכנון הבא (תיכ־נון הקיץ) את העברת שידור מגאזין ה־טלוויזיה השבוע — יומן אירועים מיום שישי למוצאי־שבת, בטענה שזהו שירות המייועד גם למשלמי האגרה הדתיים.

הכוונה האמיתית המסתתרת מאחרי תוכנית זו היא הקהיית הכוח הטמון ב־השבוע — יומן אירועים, שמתבטא במיס־פר־השיא של צופיו והשפעתו העיתונאית. על כוונה זו של פרופסור ירון, עלול להתנהל בעתיד קרב־מייגע במוסדות רשות־השידור ●● בתוכנית שעתיים משתיים בגלי צה"ל. אמר מנכ"ל רשות־השידור, **יוסף לפיד**, דברים לא מקוב־לים בעניין השמעת מוסיקה של המלחין הגרמני **ריכרד וואגנר**, שיצירותיו פסו־לים להשמעה בקול ישראל. לפיד טען כי לדעתו צריך להשמיע מוסיקה של וואגנר בקול ישראל ●● את אחת מה־פתעות הגדולות של מליאת רשות־השי־דור סיפק חבר המליאה ויועץ ראש־הממשלה לענייני תיקשורת **אורי פורת**, שהצביע בעד תוכניתו של **ירון לונ־דון** דילמה ●● בשל תקלות רבות במח־לקת הסרטים הקנויים של הטלוויזיה, מס־תבר שהתוכנית המופיעה יותר מכל תוכ־נית אחרת בלוחות המישדרים המופצים על־ידי הטלוויזיה לעיתונים לשם פירסום מוקדם, היא התוכנית פרסים יבואו.

עמוד

האייזנברג

במיסדרונות הנהלת רשות־השידור הח־לו לכנות בשבועות האחרונים את סידרת הטלוויזיה עמוד האש בכינוי עמוד האיי־זנברג. הסיבה: הסבירות הגבוהה שסיד־רה זו תירכש בידי המיליונר היפאני־ישראלי **שאול אייזנברג**.

אייזנברג פנה כבר לפני למעלה ממח־צית השנה אל מנכ"ל רשות־השידור **יו־סף לפיד**, וביקש ממנו לרכוש את ה־סידרה. הפנייה של אייזנברג נעשתה על נייר המיכתבים של המיליונר. לפיד העדיף שעמוד האש יימכר ל„עם היהודי" — ולא לגוף פרטי. במילים אחרות, בליבו של לפיד היתה תיקווה שהסידרה תירכש על־ידי הסוכנות היהודית.

המשא־ומתן שהתנהל בין רשות־השי־דור ובין הסוכנות היהודית עלה על שיר־טון פוליטי.

חידוש הפנייה מצד סוכניו של אייזנ־ברג בישראל, לא הותיר ברירה לרשות־השידור. סוכניו של אייזנברג הציעו סכום כולל של 700 אלף דולר, סכום העולה על מחיר הייצור של הסידרה כולה.

בשבוע שעבר פורסם בעיתונות המיכ־רז על עמוד האש, כאשר ודאי לחלוטין, כי הרוכש יהיה שאול אייזנברג.

פרט נוסף, יתכן שרשות השידור לא תהיה כלל הנהגית מרכישת עמוד האש בידי אייזנברג, מאחר שמישרד־האוצר תובע לעצמו את הכנסות הסידרה.

מיליונר אייזנברג
ציונות ב־700 אלף דולר